

Jakub Nvota

Interview s upírem

Tragikomedie o touze

Začáteční písnička

[Jeviště se rozsvítí a tam stojí Ema Boráročová v pracovním a snaží se telefonovat z mobilu, který zjevně úplně neovládá.]

Ema

[Zkouší mobil]. Všechno to umí, jenom volat to neumí. Kdybych věděla, kde se to mačká... nepřijatý hovor... no... Ale proč! To tam nenapíšu. Co když usnul ve vaně se zápalkou v ruce u plynového vaříče. To by se tam mělo ukázat... Na co jsou všechny ty služby. Jenom na Vánoce, co se člověka naotravujou. Kdybych volala tak výhodně, jak slibují, tak by mně měli připlácet deset korun za každý hovor. To je výhodně, tohle je na prd... no tak... zvoní. Zvoní! *[Je šťastná zvonění se přibližuje z útrobu divadla].* Chválabohu. Zvoní! Haló!

[Vběhne Kamil, v ruce drží zvonící telefon. Stojí a dívá se na Emu Boráročovou, která soustředěně křičí do mobilu.]

Ema

Haló! Já to slyším... on to neslyší?

Kamil

[Bez toho že by vzal hovor, pomalu promluví.]
Haló?

Ema

Haló? Kamile!? Kamile! No konečně! Já ti volám a nemůžu se ti vůbec dovolat, zase mně ten telefon blbne. Přitom dělám všechno tak, jak mně to ukazoval. Když oni tam nic nenapíšu, vůbec jsem nevěděla co s tebou je, já jenom jestli nemáš zpoždění, protože máš zpoždění. Nemám klíče, víš, já nemám klíče. Myslela jsem si, že ses někde zdržel, ale bála jsem se té zápalky a toho plynového vaříče, U nás v Lužicích, takhle shořela Gabčíková. Bydlela přes ulici. Slyšíš mě?

Kamil

Slyším...

Ema

A vidíš, a teď tě slyším. Jak kdybys byl tady... Kamile, kdy přijdeš? Dělala jsem včera ptáčky. *[Při těchto slovech se Boráročová otočí a všimne si, že Kamil je tu, ale stále ještě hovoří do telefonu].* Jéjé, Kamile počkej, tak ty už seš tady. Slyšíš mě?! Tak já to položím...

Kamil

Co jsem ti říkal o tom tvém telefonování? *[Jde ke skřínce a začne se převlékat].*

Ema

Já vím...

Kamil

Napiš si na papírek, co chceš říct. Vytoč, přečti, polož.

Ema

Zapomněla jsem.

Kamil

Do smrti budeš vytírat podlahu, abys zaplatila účty za mobil.

Ema

Dělala jsem ptáčky... na smetaně.

Kamil

A zase si mluvila o Gabčíkové.

Ema

Nemluvila. Kamile, vážně nemluvila.

Kamil

Borárošová!

Ema

... lhát se nemá.

Kamil

...je tam zima.

Ema

Ohřeju ti ptáčka. Udělá ti to dobře. Trochu se mně ta smetana zdrcla, ale jinak tomu nic není. Ta mrcha Gabčíková! Tý se nezdrčne. Já za to nemůžu. Vždycky mně... vběhne do myšlenek. Ale když ona je takovej dobrej životní příklad pro každý hovno, do kterýho šlápneš.

Kamil

Hovno?!

Ema

To jsem neřekla já, ale náš farář. Slyšela jsem ho, když jsem zametala v kostele. Tři hodiny ji zpovídal a nebyli ani v polovině. Ale co... když je trojnásobná vdova, třikrát vyhořela, dvakrát byla vytopená, první muž byl černocho, druhý Vietnamec a o třetím se nemluví, protože sedí v senátu. Ukaž se. Tobě ta uniforma prostě sluší. Počkej, tady máš nitku.

Kamil

Nech to tak. Emo... Emo!

Ema

Zašila bych ti to. Ještě jsem to nezapomněla...

Kamil

Vím. Není třeba.

Ema

Jak chceš. Ale sluší ti. Pěkně ušitá. S těma, co jsme šili v Krasu, se nedá srovnat. Podívám se ti na toho ptáčka.

Kamil

Co je to? [*Najde na stole balíček*].

Ema

Nechal to tady Jánský. Že se to fasovalo.

Kamil

Pepřový sprej. [*Trošku si strkne*]. Hergot, ten je silný. Tak to jo, to jo...

Ema

No! A já nemám ani to mýdlo.

Kamil

To není deodorant!

Ema

A Alena mýdlo má. Říkala jsem Jánskýmu, víte, kdo tady poklízí kanceláře a kdo sklad? Co je v kancelářích? Fajnověj prach, potrhaný papíry z kopírky a sáčky z MacDonaldu. Ale co je tady ve skladě, to raději nechtějte vidět. A Alena mýdlo má a já ne. A to jsou tady samý krabice z Tchajwanu, co když je tam ta ptačí chřipka?! Ježíši ptáčci... Neshořeli... dám je vychladnout.

Kamil

Vždyť jsem ti koupil mýdlo. Máš ho ještě?

Ema

Mám. Schovaný. Ještě jsem ho nerozbalila. Tady jde o princip.

Kamil

Nezačínej s tím zase. Na co je ti nerozbalený mýdlo?

Ema

Mám ho od tebe. Víš, Kamile, není správný, že Alena je první uklízečka, jenom proto, že dělá ráno a uklízí kanceláře a já jsem druhá, jenom proto, že uklízím na konci šichty sklad.

Kamil

To nic neznamena první druhá. To nejsou hodnosti a vy nejste armáda.

Ema

Ale je to boj. Jako kdyby byla nějaká moje šéfová. A to nemá ani ekonomický minimum. Já ho mám. A navíc tu svou moc zneužívá.

Kamil

Vždyť se vůbec nepotkáváte. Ona dělá ráno a ty seš tady vždycky večer se mnou.

Ema

Dvakrát mně schválně schovala kýbl, fasuje mýdlo a mně nedá... a celou zimu poklízí ve vytopenejch kancelářích, zatím co já v téhle psí zimě přijdu o záda.

Kamil

Teplota ve skladu je konstantní.

Ema

Přesně tak, šestnáct stupňů v zimě a v létě osmdesát čtyři, když se ta plechová střecha rozpálí.

Kamil

Je tady přesně dvacet jedna. Sklad je plnej citlivé elektroniky, my si nemůže dovolit, aby se tady něco pokazilo. Sama víš, že v poslední době kšeft moc nejde.

Ema

Jánský říkal, že se bude propouštět. A já si myslím, že v tom případě, by měla jít Alena, protože v kancelářích se tak často poklízet nemusí, ale tady ve skladě, jsou přece všechny ty krabice a věci..., tady musí být pořádek a to by Alena nikdy nezvládla.

Kamil

Ty to umíš dobře.

Ema

Děkuju ti, Kamile. Ale je to pravda. Jediný co mně vadí, že Alena je první a já druhá...

Kamil

Musím na obhlídku.

Ema

Už? A kde ses dneska zase zapomněl...

Kamil

Prostě jsem zapomněl. Musím na obhlídku.

Ema

Vsadím se, žeš zase dělal to svoje NIC. Jenom ses tak díval a díval. Takovýho jsem tě poznala... a takovej seš pořád. Vůbec ses nezměnil. Víš, mně nevadí, když je chlap pasivní jako ty, já jsem zase hodně aktivní, ty seš silák, já jsem slabá.

Kamil

Byl jsem v divadle...

Ema

Tam se taky chodíš jenom dívat. Došel mně pohled z Brazílie z Ria.

Kamil

Zdeněk? Píše pravidelně.

Ema

Jo. Chystá se na karneval. To mně píše. Tak přemýšlím, že mu ušiju nějakej pěkněj kostým. Muchomůrku nebo pejska... co myslíš?

Kamil

To je brazilskej karneval. Samba, rumba a tak...

Ema

Aha... muchomůrka by byla lepší? Když byl malej, šila jsem mu kostýmy na každý školní karneval. Nemohla jsem dát svému synkovi hodně věcí, ale kostým na karneval měl vždycky nejhezčí. Jednou tu přehradu dostaví a on se vrátí. Potom vás seznámím a udělám zase ptáčky.

Kamil

Už je tam deset let.

Ema

Měla jsem ho brzo. Vyrostl... tak rychle... a je dobře, že se o sebe umí sám postarat. Tak máš to nachystaný, můžeš jít.

Kamil

Udělám nejdřív tu obchůzku.

Ema

Už jsem ti to všechno obešla. Na pánských jsem zhasla a zavřela to zadní okno, ze kterýho vždycky všichni tajně kouří. Nikam nemusíš, ať ti to nevychladne.

Kamil

Tak dobře. Obejdu to potom. [*Začne jíst a Ema se začne převlékat do civilu*]. No ale... no ale toto! Je to výbornýýýý!

Ema

Ne...

Kamil

Ale jo!

Ema

Ne!

Kamil

Boráročová, ty vaříš, ty bys mohla vařit v kuchyni hotelu Ritz. Nechápu, proč ses vyučila švadlenou... proč si nešla na kuchařku?!

Ema

Až na tu smetanu. Zdrcla se mi. Gabčíkové se nikdy nezdrcla... promiň. Tak já půjdu. Talíř dej potom do skříňky....

Kamil

...jako vždycky...

Ema

...jako vždycky a na noc si vezmi tu zelenou deku, co sem ti donesla.

Kamil

Jako vždycky.

Ema

A dávej pozor, někde ještě může být mokrá podlaha...

Kamil

Jako vždycky. Dobrou noc.

Ema

Dobrou noc... totiž ne. Dobrou službu.

[Ema odejde a Kamil zůstane sám. Upravuje si uniformu, obušek. Projde okolo krabic. Prohlíží je. Vtom zazvoní telefon.]

Kamil

Sklad elektroniky... Boráročová, co jsme říkali o telefonování. Vydrž. Zastav! Zastav! No dobře. Správně, napiš si to. Počkám. Položí. *[Jde a dojídá z talíře, když telefon zazvoní zase.]* Sklad elektroniky. Máš to? Tak spust'. Co? Jak mám vědět, co bych si dal zítra na večeři? V pořádku, v pořádku... nečti to pořád dokola, já ti rozumím, já jenom nevím. Víš, že jím všechno. Cože? Že jím všechno. No vidíš, guláš bude fajn. *[Položí]*.

[Kamil prochází sklad. Pozhasíná zbytečná světla. Sedne si za svůj stůl. Nic nedělá. Po chvíli změní pozici. Je sám ve velkém nočním skladě. Tato chvíle může být pořádně dlouhá. Kamil nedělá nic. Jen se dívá. Možná o něčem přemýšlí, ale my to nedokážeme úplně odhadnout. V krabicích rachotí potkani. Můžeme je vidět a mohou si zazpívat nějakou písničku.]

Potkanka

Necpi se tak. Myslím, že je to jed.

Potkan

Ale jsou potom krásný sny. Jednou bys to měla zkusit. Podívej se na něho...

Potkanka

Zase tam bude takhle sedět až do rána. Smutný.

Potkan

Smutný. Lidi jsou zvláštní rasa. Nikdy jim nebudu rozumět.

Potkanka

Ty už to nejez.

[Najednou se ozve bouchání na železnou bránu. Zároveň začne houkat alarm.]

Kamil

Vyskočí... Do prdele. Alarm. Kdo je?

Doručovatel

Kurýrní služba. Máme pro vás zásilku.

Kamil

Je noc. Jsme zakódovaní.

Doručovatel

Já vím, že jste zakódovaní, je noc a zima.

Kamil

Když to víte, tak tady nebouchejte.

Doručovatel

[buch buch] Urgentní zásilka. Kurýrní služba.

Kamil

A co mám jako dělat?

Doručovatel

Zkuste otevřít.

Kamil

Sklad je zakódovaný. Cizí objekt do objektu po zakódování vpustit nemůžu.

Doručovatel

Nejsem cizí, jsem doručovatel. Kurýrní služba. Přece tady nebudu stát do rána?

Kamil

Jste teple oblečenej?

Doručovatel

Moc ne. Mám lehčí bundu.

Kamil

Ráno bylo teplejc, že?

Doručovatel

Ráno už bylo teplo. Otevřete, jenom vám tam šoupnu ten balík.

Kamil

To právě nejde. Přebral jsem sklad a podepsal protokol. Mám tady 4447 položek, ráno tady nesmí být ani o jednu míň.

Doručovatel

Když jedna přibude, tak to je 4448. Víc jich být může?

Kamil

Takovouhle situaci jsem ještě neřešil.

Doručovatel

Tak co teď?

Kamil

Nevím. Tohle tady teď nerozhodnu sám.

Doručovatel

A kdo to kdy rozhodne s vámi kde?

Kamil

Teď v noci tady? Nikdo. Všichni spí.

Doručovatel

Ale já nespím a mohl bych. Je mi zima. Doma mám ženu... tři malé děti... psa a invalidní babičku...

Kamil

Kecáš?

Doručovatel

Kecám! Otevřete. Já vás nevykradu.

Kamil

Já bych vás složil.

Doručovatel

To nebude třeba.

[*Pauza*]

Kamil

Vy! Jste dobřej... člověk?

Doručovatel

Já? Jsem vysokej. A vy jste jaký?

Kamil

Nevím... Mně se někdy zdá, že už se na sebe moc nepamatuju.

Doručovatel

Nepoznáváte se?

Kamil

Vůbec. Někdy se tak dívám, nepoznávám se. A Boráročová si myslí, že se tak dívám po ní.

Doručovatel

Jo vy tam máte kočku?

Kamil

Myslíte Boráročovou? Dobře vaří. Jinak... postavu má jako burza. Nejdřív padá prudce dolů a pak jde pomalu nahoru. Má trochu křivý nohy. Strašně moc mluví.

Doručovatel

Tak pustíte mně?

Kamil

Dám vám kontrolní... psychologickou otázku a uvidíme.

Doručovatel

Souhlasím.

Kamil

Sparta nebo Slávia?

Doručovatel

...Sparta! [nic] Slávia? Je to dobře?

Kamil

Já nevím. Já na fotbal nechodím. Pojd'te dovnitř.

Doručovatel

No konečně.

Kamil

Zima, co?

Doručovatel

Tady to je. Tady mi to podepište...

Kamil

A to takhle jako pracujete i v noci?

Doručovatel

Normálně jako ne, ale tohle je speciálka. Brutální věc. Na objednávku, asi pro někoho...
[ukáže nahoru.]

Kamil

Pro někoho z kanceláře?

Doručovatel

Pro nějakýho mafiána...

Kamil

... z kanceláře?

Doručovatel

To těžko... Špičková TV, ale 3DD.

Kamil

Dnes je všechno 3DD.

Doručovatel

Jenom 3D. Tohle je 3DD. Úplná novinka. Obraz kolem vás. Skoro si na to můžete sáhnout. Přišlo to z Ameriky. Všechno extra, prototyp. Cítím španělský ptáčky. Nezůstalo vám? Měl jsem jenom bagetu, ale musel jsem ji vyhodit. Pohla se.

Kamil

Co to stojí?

Doručovatel

S majonézou 46 korun.

Kamil

Myslím tohle.

Doručovatel

To byste musel hlídat Eiffelovku. Pěkný to tady máte. Hlavně že jste v teple. Ale strašně depresivní to tady musí být... celou noc...? Vy jste takovej chudák co? Tohle si nikdo z nás nebude moct nikdy dovolit. Takovou mít, už nikdy nevyjdu z domu.

Kamil

Proč?

Doručovatel

Protože by se mi úplně změnil život. Jdu. Nemáte panáka?

Kamil

Mám.

Doručovatel

[Čeká, jestli mu nenalije, ale nenalije.]

Hm, tak dobrou službu.

[Kamil jde k balíku a začne ho obhlížet. Světlo jde pomalu do tmy. Velmi divné zvuky. Tma trvá jen chvíli, potom slyšíme začít jezdit auta a zvuky rána. Město se budí.]

Obraz 2

[Borárošová se při příchodu do práce rozčiluje.]

Borárošová

Kamile, vstávej Kamile...

Kamil

Co je?

Boráročová

Něco se děje.

Kamil

Co se děje?

Boráročová

Ty si nemocnej, Kamile. A nechceš mi to říct. Ale mně přece můžeš říct všechno. Víš, že jsem citlivá a moje srdce to unese... Mně se vždycky všichni svěřovali, i Gabčíková za mnou chodila, když ji její manžel Vietnamec nutil vysazovat bambus... na tom by nebylo nic špatného, ale dovedeš si představit, jak rychle roste bambus!? Jednou večer zapomněla ty sazenice pod postelí a ráno se probudila až ve druhém patře a to měli jenom vyvýšený přízemí...

Kamil

Boráročová, tišeji. Proč jsem nemocnej?

Boráročová

Protože si zaspal, Kamilku. Za celých pět let co jsme spolu, teda co ty tady hlídáš a já ti poklízím, si nikdy nezaspal.

Kamil

No tak jsem si nad ránem trochu zdřímnout.

Boráročová

Spals, jako kdybys celou noc někde proflámoval. Zapomněla jsem si klíče, bouchala jsem, ale ty nic!

Kamil

No vidíš. Já taky někdy spím.

Boráročová

Vždyť si pospi, Kamilku. Já bych tě nechala spát. Já mám dobrou postel. Roztahovací. Ten co mi ji koupil... se totiž strašně roztahoval. Tak se roztahoval, až jsem se musela odstěhovat do kuchyně a potom do Šumperka. Ale tobě bych ji Kamilku roztáhla.

Kamil

Emo, to nemáš co dělat.

Boráročová

Stejně by mě zajímalo, co se tady dneska v noci dělo. Já na to mám nos. Já se na chlapa jenom podívám a on hned ví, co já vím. A tohle je co?

Kamil

Nevím. Co?

Borárošová

Někdo nacpal kartóny pod skříňku... kde se to tady vzalo?

Kamil

Asi si sis toho včera nevšimla.

Borárošová

To byla Alena. Podívej se na to. Zase ona. Určitě ona, kdo jinej by to mohl být.

Kamil

Nevím, asi Alena.

Borárošová

Mrcha! O co jí jde! Chce dokázat, že já tady nemám pořádek?! Schválně mi ubližuje a šikanuje mě, Kamile,... ale já to takhle nenechám, já ten kartón vezmu a půjdu za Jánským...

Kamil

Ne!

Borárošová

Nezastavuj mě. Já jsem dobrý člověk... citlivá... já se nerozčiluju... ale... nesnáším... proč je ona první uklízečka?! Tohle mně Kamile vysvětli!

Kamil

Emo, být druhá, je někdy lepší..., než být první.

Borárošová

Kdy, Kamile?

Kamil

Na to, musí přijít každý sám.

Borárošová

Já vím, že to se mnou myslíš dobře, ale když já ti nerozumím.

Kamil

Já to s Jánským vyřídím, já mu to řeknu. Dej mi ten kartón...

Borárošová

Děkuju ti Kamile. Ty, ale... a co je to za kartón!? Takovej jsem tady ještě neviděla. A že jsem toho tady neviděla. 3DD Atlantída. Ale měla bych to nahlásit. Už kvůli Aleně. Gabčíková jednou nenahlásila plyn a víš, jak to dopadlo...

Kamil

Emo! Vezmi si ten svůj kýbl, koště a leť. Ať už tě tady nevidím.

Borárošová

Kamile?! Tohle jsem si od tebe nezasloužila. Dobře... Jdu...

K večeři jsem ti naložila maso...

[Odejde. Kamil chvilku čeká, potom se vrhne k regálu. Dívá se na televizor, který rozbalil a cpe karton někam, kde ho nikdo nenajde.]

Borárošová

Kamile! Co je to?

Kamil

Emo! Co tady ještě děláš?

Borárošová

Já? Co to tam je? Nějaká krabice se rozbalila...

Kamil

Ale ne.

Borárošová

Ale jo. Vždyť jsem to viděla. Kamile, nešetři mě. Já se na to podívám a nahlásím Jánskýmu.

Kamil

Emo, ne.

Borárošová

Teď mně to došlo. Ten kartón si tam dal ty. Co je to Kamilku, ukaž. Televize? Chtěl ses dívat na televizi? Proč si mně to neřekl, mám doma starou ještě ruskou, ale má dvě barvy. Oranžovou a modrou. A strašně moc jejich odstínů. Já bych ti ji sem donesla, kdybys chtěl...

Kamil

Emo, mlč už! Tohle není televizor.

Borárošová

Kamile, já to nikomu neřeknu. Já vím, že ty bys nikdy nic neukradl. Ty to nemáš v očích. Ty seš dobrej člověk.

Kamil

Já nevím, co se to se mnou stalo. Takovou televizi si nikdo z nás dvou, nikdy nekoupí. To bys musela vytírat... v parlamentu. Podívej se...

[Zapne televizor. Z televize vyběhne fotbalista. Nahrává si a přihrává.]

Boráročová

Ježíši, Kamile... co tady dělá... jedeš! Jedeš!

Kamil

To je Kaká!

Boráročová

Jakože úchylák?

Kamil

Fotbalista!

Boráročová

A jaks poznal, že to...?

Kamil

Že co?

Boráročová

Že Kaká!

Kamil

Tak se jmenuje? Kaká.

Boráročová

Jak to že je tady?

Kamil

On není tady. Ted' hraje v Brazílii, ale tady ho takhle ted' můžeš vidět.

Boráročová

V Brazílii?

Kamil

To je tou televizí. Je to zázrak techniky. 3DD.

Borárošová

Náš pán farář říká, že zázraky umí pánbůh a blbý mají štěstí.

Kamil

Tak máme štěstí Borárošová, není to úžasný, jakoby nás viděl... podívej, teď mně přihrál, dokonce i smrdí potem...

Borárošová

Necítila jsem ho přes tebe.

Kamil

Díval jsem se na to celou noc. A takhle funguje každej kanál.

Borárošová

Cokoli?

Kamil

Cokoli. Všechno se to kolem tebe motá, jako živý, jakoby ses toho mohla dotknout...

Borárošová

Ano, jsem tam. Jsem v Brazílii. Ale to by tady někde mohl být Zdeňk. Kaká. Poslouchejte mě. Neviděl jste Zdeňka?

[Kaká odpovídá po zápase.]

Borárošová

Něco říká, ale já mu nerozumím. Neviděl jste Zdeňka, takovej velkej chlap to býval. Rád jí, ale moc nemůže, protože ho to nadýmá. Staví vám přehradu. Pane Kaká, možná jste ho viděl...

Kamil

Počkej, zapnu překlad.

Kaká – [Fotbalista]

Tak jsme si s trenérem říkali, půjdeme do toho od začátku naplno a postupně budeme zvyšovat tempo... trochu toho štěstíčka a bylo to tam! *[variaci na toto téma]*

Borárošová

Tak, kdybyste ho někdy viděl, dejte mi vědět. Budu pořád tady. Normálně mě objal.

Kamil

To je jenom iluze, Emo.

Borárošová

To byla krásná iluze, Kamile. A to na fotbal vůbec nechodím. Dneska jsem byla na chvíli v Brazílii se Zdeňkem.

Kamil

Proto jsem to rozbilil.

Borárošová

Kamilku, já jsem tak šťastná, že kdyby nás za tohle Jánský na hodinu nevyrazil, tak bych ti udělala to maso, co jsem ti včera naložila.

Kamil

Nemusí o tom vědět.

Borárošová

Já nemůžu lhát Kamile.

Kamil

Můžeš. Jinak se už nedostaneš do Brazílie. Chápeš, Emo. Není na tom nic špatného. Jenom se občas podíváme. Uděláme si občas takovej výlet. Dokud to tady bude. A až nás to přestane bavit, tak to zase zabalíme.

Borárošová

Zabalíme to hned.

Kamil

No... dobře.

Borárošová

Hned je mi líp. Já na to nemám nervy. Gabčíková by měla. Ta měla nervy jako špagáty. Jednou byla tři dny schovaná na zahradě ve studni, aby chytla zloděje, co jí chodil na kapustu.

Kamil

A už to je. A budeme se tvářit, že se to nikdy nestalo.

Borárošová

Přesně tak. Kamile, dneska ráno jsem zaslechla v kancelářích, byla jsem si tam pro náhradní klíče, víš, jak Jánský říká, že budeme muset kumulovat dvě pracovní místa, aby mohl propustit dva zaměstnance. Kamile, ty umíš kumulovat?

Kamil

Kumulovat znamená sloučit, Emo. Někdo bude muset pracovat nejenom za sebe ale taky za toho druhýho, kterýho potom vyhodí.

Borárošová

Aha. Tak to je dobře. Ale co já budu jako za koho dělat.

Kamil

Můžeš poklízet za Alenu. To si vždycky chtěla.

Borárošová

To je pravda. A ty budeš dělat co?

Kamil

To nevím... [*odejde.*]

Borárošová

Kamile, počkej! Kamile!

[Kamil přichází do práce. Zůstane stát. Dívá se na rybáře, který tiše sedí, vedle něho je Borárošová a vypráví mu...]

Borárošová

...a já jsem se jí ptala: jak s ním můžeš bejt? A ona se mně podívala do očí a snad poprvé v životě jsem měla pocit, že je upřímná.

A ještě jí říkám: Vždyť on je úplně jinej, říkám, a ona... Já vím – je Vietnavec, ale já ho mám ráda.

I ty jeho šikmý oči, tu hnusnou rýži, kterou pořád vaří, a taky ty jeho malé nohy, na který se dají koupit jenom dětský boty... Normálně zamilovaná...

To bylo pěkný. Vy mně rozumíte, že jo, teda aspoň tak vypadáte. Taky bych si někdy tak pěkně chtěla popovídat s Kamilkem, ale když on pořád jenom tak kouká... a já čekám. Chlapi někdy potřebují čas, víte?

Kamil

Emo?

Borárošová

Kamilku! Co tady děláš? Tys přišel dřív...

Kamil

Už je večer.

Borárošová

Ježíši! A já jsem tady proseděla celou směnu a nic jsem neudělala. Kamilku ani to maso jsem nestihla... Ježíši...

Kamil

A to ses tady celou dobu, dívala na tu televizi? Vždyť jsme si řekli, že...

Borárošová

...No já jsem se už ani moc nedívala, jenom jsem byla ještě trochu zvědavá a tak jsem jenom tak jedním očkem... tam ti je ta úžasnej program o rybářích „Fishing and hanting“. No není výbornej... tady pan rybář, ti mě tak krásně poslouchá, tak mě ještě nikdy nikdo neposlouchal. Víš, já jsem mu říkala, jak ten Vietnamec měl ty dětský nohy... Říkala jsem ti to...?

Kamil

Říkala...

Boráročová

No vidíš... on pan rybář, my čekáme, až mu zabere. Je z Maďarska.

Kamil

Tak už ho nech a přepni.

Boráročová

Dobře.

[Rybář se postaví a velmi, velmi vděčně obejmě Kamila. Odejde do televizoru.]

Boráročová

Já vím, že jsem to neměla dělat, ale udělalo se ti mně najednou tak smutno... Někdy se tady sama trochu bojím...

Kamil

Se mnou se bát nemusíš.

Boráročová

Já vím, ale ty tady nejseš, když já vytírám. Vždycky přijdeš, já se vysvěču a obleču a zase jdu. Pořád se míváme.

Kamil

No, vždyť někdy můžeš zůstat a můžeme si popovídat.

Boráročová

Můžu, někdy?

Kamil

Emo!

Boráročová

Ano, Kamile!

Kamil

Na něco jsem se tě chtěl zeptat.

Borárošová

Ptej se. Já ti možná nebudu rozumět, ale můžeš mi věřit, že pro tebe udělám všechno.

Kamil

Děkuji ti. Víš já...

Borárošová

Mluv, Kamilku. Já umím poslouchat, my jsme to mívali vždycky s Gabčíkovou tak rozdělený... ona mluvila a já...

Kamil

Emo! Už ani slovo o Gabčíkové.

Borárošová

Jasně, pořád se mezi nás plete.

Kamil

Emo!!! Mělas pravdu.

Borárošová

Ano. V čem Kamilku?

Kamil

Když nám zkumulují funkce, tak ty budeš první a druhá uklízečka a já, nebudu nic. Já nemůžu být nic.

Borárošová

Proč, Kamilku? Vždyť ty nejseš nic, ty seš vyučenej, v čem seš vyučenej. Vidíš, nic o tobě nevím.

Kamil

Jsem strojnvdce, Emo.

Borárošová

Bože můj a ty víš Kamilku, jak já ráda jezdím vlakem?

Kamil

Ale já to nedělám. Nemůžu.

[Borárošová chce něco říct, ale neřekne oba dlouhá pauza, co bude, kdo bude mluvit.]

Kamil

Já to nedělám, protože si nevěřím. Já jsem řídil rychlík. Víš, jaký to bylo? Vozit lidi?

Borárošová

Lidi jsou někdy s odpuštěním jak prasata, já bych ve vlaku poklízet nemohla.

Kamil

Ale ne, Borárošová. Bylo to krásný. Když mašina zapíská a vjede tunelem do stanice. Vědělas, že v létě pískají vlaky smutněji než v zimě? A já jsem seděl v mašině na mé trati: Šakvice – Rakvice – Kojetín, Hulín a zpět.

Borárošová

Vidíš Kamilku, Já jsem nikdy nebyla v Hulíně. Jednou jsem byla v Kuřimi. Ale vždycky jsem cítila, že ty mě tam jednou svezeš.

Kamil

Nesvezu.

Borárošová

Co se stalo, Kamilku?

Kamil

Neprošel jsem psychotestama. Nevěřím si. Představ si, že normálně řídíš tu mašinu... a najednou psychotesty. Já jsem měl celej týden, než jsem tam šel, noční můry, jak to dopadne. Co o mně zjistí. A tak jsem přemýšlel, co o sobě vím já sám a zjistil jsem, že nic. A tak jsem tam šel a něco jsem vyplňoval, až najednou přišel zákeřnej úkol.

Borárošová

Jakej Kamilku?

Kamil

Nakreslit čtverec jedním tahem ruky.

Borárošová

Mně je to jasný.

Kamil

Emo, já jsem si najednou nebyl jistej. Tak jednoduchá věc, čtverec jedním tahem. A tak jsem si říkal, co v tom je, musí v tom být něco, víc... Tak jsem se s tím trápil, až jsem to vzdal a žádnej čtverec jsem nenakreslil. Od té doby jsem do mašiny nesednul. A když si dneska ráno říkala, že bysme měli dělat něco jinýho... mně se ti najednou objevil ten čtverec, tady v hlavě... Normálně jsem se zpotil. Myslím, že mě propustí, Emo.

Borárošová

Kamilku, ty se tím moc trápíš. Mně je jedno, jakej seš, já bych jenom zapískala, a ty bys nahodil tu svou mašinu... [*povzdech*] a jeli bysme do Kojetína – Rakvic – Šakvic a Hulína a bylo by to krásný.

Kamil

Tos řekla moc hezky. Z tebe bude mít jednou nějakej chlap radost.

Boráročová

Kterej?

Kamil

Nevím. Jdu se převlíknout.

Boráročová

Dobře, Kamilku. Neudělala jsem ti dneska nic k jídlu. Dneska jsem ti nic neuvařila.

Kamil

Nevadí. Koupím si něco v kantýně.

Boráročová

Kup si Kamilku... Já si jenom opláchnu kýbl a jdu.

Kamil

Fajn, běž. Sbohem Emo.

Boráročová

Sbohem, Kamilku. Přijdu ráno.

Kamil

Aha, tak ráno.

[*Krásně se loučí. Ema se ho pokouší obejmout.*]

Boráročová

Kamilku, teď tě obejmou. Nehýbej se.

Kamil

Dobře.

[*Boráročová mu dá poslední zoufalý zásadní hluboký polibek.*]

Boráročová

Ráno ti donesu tlačenu.

[Kamil za ní hledí jak odchází, zdá se, že si uvědomil, že Ema je vlastně pořádný kus ženy. Konečně. Je z toho trochu rozhozený.]

Kamil

Boráročová... *[kradmo vezme ovladač, rozbali televizor, chvíli ladí. Potom podle zvuků pochopíme, že naladil nějaké milostné porno. Zadíává se. Slyšíme orgasmus, náhle vejde borec v županu. Zřejmě aktér a oddychuje. Kamil se k němu přirovnává.]*

Pornoherec

Chcete vědět jak uspokojit ženu?

Kamil

Já? Ještě nikdy jsem neměl možnost...

Pornoherec

Tak vítejte v našem programu - jak na to. Určitě se vám stalo, že vám nějaká žena naznačila, abyste šli na to.

Kamil

Dala pusu a řekla, že přijde s tlačenkou.

Pornoherec

Je náročná.

Kamil

Má sílu jak býk.

Pornoherec

Vy budete ve znamení panny. Možná se bojíte a nevíte co s ní.

Kamil

No právě. Já bych jí někdy řekl rád něco pěknýho. Kdyby aspoň na chvílku sundala ty hnusný gumový rukavice.

Pornoherec

Má rada něco neobvyklého. Některé praktiky jsou vám vzdálené. Naučím vás to. Musí to být zábava. Uvolněte se. Jenom tak bude moct vaše krev správně proudit. Sundejte si pásek a ponožky. Naučíme vás milostné cviky, které vás správně naladí. Musíte dýchat. Správně dýchat.

[Provádí strašnou akci, když vtom vejde Boráročová a nevěří vlastním očím.]

Boráročová

Kamilku!

Kamil

Emo, co tady děláš?

Pornoherec

Správně, v této fázi je ideální, když se k vám přidá partnerka.

Borárošová

No teda... tohle jsem si o tobě nikdy nemyslela...

Kamil

Emo, nebreč. Vždyť to bylo jenom cvičení. Kvůli sebedůvěře.

Borárošová

A to jsem ti ještě byla narychlo koupit poličan a dva rohlíky s kofolou.

Pornoherec

Pravdou je, že pokud se partneři dohodnou, možnosti jsou neomezené.

Kamil

Emo, nebreč, vždyť to všechno bylo kvůli tobě.

Borárošová

Já nebrečím. Já brečím jenom proto, že nevím, co mám říct. Tady máš ten poličan. [*Odejde.*]

Kamil

Emo!

Pornoherec

Je důležité si uvědomit, že krize ve vztahu, působí jako afrodiziakum pokud ji dokážete překonat. Vezměme si jenom příklad ze showbussinesu... Jiří Pomeje a Iveta...

Kamil

Drž hubu! [*Přepne.*] No a teď jsem to... Hergot! O práci přijdu, Borárošová si myslí, že jsem úchyl, kumulovat nemůžu a teď ještě tenhle krám. No tak, mluv se mnou... Do prdele! Do prdele!

[*Z televize vyjde Archie Bígelgrüber v anglickém obleku a s motýlkem.*]

Kamil

No konečně.

Archie

Haló, zdravím vás. Promiňte, jen si odsrknu z čaje, aby se mi lépe hovořilo. Dělam humor. Většinou suchý. Takže, kolikrát jste si už vlastně za život řekli: Proč já? A kde se vlastně ve

mně bere ta či ona vlastnost. Jsme malicherní, hádaví, odvážní – chtěli bychom věřit, že jsme jedineční anebo si naopak vyčítáme, že jsme neschopní a neúspěšní a máme pocit, že jsme jediní na světě. V takových chvílích, já navštívím svoji starou tetu Hortenzii. Ahoj teto. Dneska má kulaté narozeniny. Sice čtyřicáté sedmé, ale po desáté. A teta Hortenzie vždycky říká: Ty si přesně jako strýček Emil. Ale kdo byl strýček Emil a co s ním mám společného.

Kamil

No to já nevím...

Archie

Ani já. Proto existuje můj program. „Kořen, co má kořeny“. A ten kořen, to jste vy. Vybereme se s vámi hledat kořeny vaší rodiny, ať vás cesta zavede kamkoli. Poslední účinkující se nestačil divit. S pani Wilmou Irlington jsme se dostali až do Egypta, když jsme jí dokázali, že měla předky v Tutanchámonovém paláci. S panem Edwardem zase do Ameriky, kde jsme zjistili, že jeho děd nabíjel revolver Jasse Jamessovi a jeho praprapraděd zase objevil Patagónii. A co vy? Chcete donekonečna přemýšlet o tom, kdo jste? Raději se staňte naším kořenem, co má skutečné kořeny. Přihlaste se a zkuste štěstí.

Kamil

Já?

Archie

Ano. Pane Kamile, noční strážníku ze skladu citlivé elektroniky. Jsem Archie Bígelgrüber. Těší mě.

Kamil

Zešílel jsem.

Archie

Určitě ne.

Kamil

Jak to, že mě znáte?

Archie

Ale tento program je určený právě vám. My si svého diváka vybíráme.

Kamil

Ale vy jste přece v televizi.

Archie

To záleží na tom, jak se na to díváte, Kamile. Tohle je naše společná realita.

Kamil

A co ode mě chcete?

Archie

Pojďte se mnou, Kamile a možná společně najdeme odpověď na otázku, která vás trápí.

Kamil

Jak víte, co mě trápí?

Archie

Pozoruji vás stejně tak jako vy mě. Jste lúžr, outsider a nula nebo si nevěříte, ale co když máte v genech něco úplně jiného. Možná jste gróf, potomek géniův nebo někdo celkem jiný.

Kamil

Jiný?

Archie

To uvidíme.

[Boráročová a Kamil v práci. Ale nepracují, ale čekají. Mají mít pohovor s Jánským. Všecko se rozhodne.]

Boráročová

A kde se to tady vzalo?

Kamil

Měl jsem to na stole.

Boráročová

Jenom tak? To je divný? A nepřinesl to Jánský?

Kamil

Určitě, Jánský.

Boráročová

Divný. Nic neřekl a jenom tak to donesl. Ukaž mí to...

Kamil

Už jsme to četli, nejmíň dvacetkrát.

Boráročová

Opakování je moudrost matky...

Kamil

Nic tam není. Od 22. dubna budou probíhat personální pohovory se zaměstnanci firmy Sklad s.r.o.

Boráročová

A dál?

Kamil

To je celý. Prostě... s náma chtějí mluvit...

Boráročová

Já tomu rozumím Kamilku. Chtějí s námi mluvit o tom, jak se tady máme, co by se dalo zlepšit, jaký jsou naše cíle, plány a záměry, budou zkoumat naši loajalitu k firmě a celkovou spokojenost s naším pracovním zařazením.

Kamil

Emo?

Boráročová

Učila jsem se to celou noc. Ale celý rozhovor bude mít stejně jenom informativní výsledek, protože ve skutečnosti už teď moc dobře ví, komu seberou odměny a koho vyrazí, ale po té... personální diskuzi to nebude vypadat, že jsou to vlastně kurvy.

Kamil

Emo! Moc bych za to nedal, že je tady někde nainstalovaná kamera a mikrofon.

Boráročová

Myslíš?

Kamil

Jánský se chová divně. Včera jsem ho potkal...

Boráročová

A co?

Kamil

Nabídl mi žvýkačku. Jako malému klukovi. Tobě dáme plat, tobě odměny a tobě žvýkačku... a potom tě pošleme na podporu... co když jsou součástí toho pohovoru psychotesty.

Boráročová

Neboj, Kamilku. My ten čtverec budeme trénovat. Ty a nedal ti tu žvýkačku kvůli té cibuli, co jsem ti oloupala na svačinu?

Kamil

Nemyslím.

Borárošová

Co je tam ještě napsaný?

Kamil

Nic, ještě je tady číslo účtu.

Borárošová

Aha. A na co?

Kamil

Co na co?

Borárošová

Na co je tam to číslo účtu.

Kamil

Nevím, myslíš, že by to mohlo něco znamenat?

Borárošová

Přesně tak. Chtějí s námi personálně mluvit, ale taky tam napíšíou číslo účtu a budou čekat, co se stane...

Kamil

Co by se mělo stát. Ty myslíš, že budou čekat, jestli jim na ten účet něco pošleme?

Borárošová

A já si Kamilku myslím, že by to mohly být peníze.

Kamil

To by Jánský nějak naznačil, něco by řekl. Vyčetl bych to z jeho pohledu...

Borárošová

A co bys tam přečetl. Tady je moje číslo účtu a kdo tady chce pracovat, musí si za to zaplatit? To je to podpalný!

Kamil

Možná máš pravdu. Hovno dostanete, toť, prd...

Borárošová

Ticho, mikrofony.

Kamil

No a co... co jsem řekl... prd!

Boráročová

Kamilku, ale co když Alena zaplatí. Co budu dělat? Já nemám nic našetřeno. To bych musela prodat šicí stroj.

Kamil

Emo, to ti nedovolím. Máš ho po babičce. Tvůj šicí stroj jim nedám.

Boráročová

Kamilku, ty seš gentleman, jako byl Vinetou. Děkuju ti, ale to od tebe nemůžu přijmout.

Kamil

Co nechceš přijmout.

Boráročová

Ty peníze, co za mě chceš zaplatit, abych nemusela prodávat ten šicí stroj.

Kamil

Ne, nic platit nebudeme. My jim vyhlásíme válku. Chtěli jste personální rozhovory, chtěli jste nás vyhodit, chtěli jste nás ponižovat žvýkačkou, my se ale ještě umíme bránit. Protože my jsme taky někdo, my nejsme nuly. My máme taky svoje kořeny, vy, kapitalistický psi.

Boráročová

Ty mluvíš jak Bin a Ládín. A co teda uděláme, Kamilku?

Kamil

Hned uvidíš, Boráročová. Hned uvidíš. Jdu za Jánským a řeknu mu... Víš, co mu řeknu!!! Nic mu neřeknu.

[Zazvoní telefon. Kamil ho zdvihne a poslouchá.]

Kamil

Jánský. Prý nás zítra čeká. Tebe ve dvě a mě o půl třetí.

Boráročová

Dobře... budeme se bránit, ale na druhé straně, co kdybych...

Kamil

Co?

Boráročová

Ale nic. Jenom... kdybych mohla být první uklízečka, klidně bych ten starej šicí stroj prodala... stejně na něj sedá jenom prach.

Kamil

To si musíš vybrat, Emo. Buď spravedlnost se mnou, nebo kanceláře beze mě.

Borárošová

Kamilku, s tebou vždycky jenom s tebou!!!

Kamil

Dobře. Uvidíme se zítra. Bdělost, Borárošová! Začal boj!

Borárošová

Správně.

[Osamocená ve skladu, Borárošová zapne televizor a z něho vyleze stylist Marcel.]

Borárošová

Věděla jsem, že tady budeš.

Marcel

Je to můj vysílací čas. I když není nic moc. Jde proti mně kriminálka a nějaká odporná talkshow.

Borárošová

A to vadí?

Marcel

Snižují mně sledovanost. Jestli mi klesne, tak mně zruší.

Borárošová

Ale vždyť já se na tebe dívám.

Marcel

Ty ano, ale ty nestačíš.

Borárošová

Můžu říct někomu od Gabčíkové. Znáš ji?

Marcel

Znám hodně lidí. Mám dobrou paměť na tváře, ale ne na jména.

Borárošová

Já nemám ani to, ani to.

Marcel

Tváře si musím pamatovat. Stačí mi letný pohled a přesně vím: ten má plastiku, ta by ji potřebovala, ten má špatný nos, ta rty, nikdo není dokonalý.

Boráročová

A když někoho... opraviš, tak on potom... vypadá krásně?

Marcel

Jsem umělec.

Boráročová

Jak se říká tomu, co děláš?

Marcel

Jsem stylist.

Boráročová

Cyklista?

Marcel

Stylist!

Boráročová

Pěkný slovo – stylist. A co děláš, kromě toho co děláš?

Marcel

Nerozumím. Já když tvořím, tak vykouzlím člověka i z toho, o koho by se neotřel ani zmoklý pes. Většinou to není jednoduché, lidi mají dneska příšerný ksichty. Nikde nic heroického, démonického, jenom hnusný huby, plný blbejch keců.

Boráročová

Já tě obdivuju. Ty někoho jenom tak vezmeš, učešeš, namaluješ... Jako náš restaurátér Pivoňka z restaurace u Dvou sumců. Ten u nás v kostele vymaloval tak nádherně panenku Marii, že vypadá jako živá. A to děláš jenom tak z lásky.

Marcel

No tak... jen tak... to ne.

Boráročová

Když jsem tě poprvé v tomhle zázraku uviděla, tak jsem si říkala: Co je to za člověka. Na první pohled vypadá jako bratranec od Gabčíkové co se o něm raději moc nemluví, ale pak jsem si řekla, to musí být dobrej člověk. Bůh ví, co má všechno na práci a ještě lidi maluje.

Marcel

To je moje práce.

Boráročová

Opravdu?

Marcel

Jsem profesionál.

Borárošová

A já jsem si myslela, že to jenom tak, pro zábavu...

Marcel

[*uraženě*] Víš, koho já jsem už všechno líčil?! Herečky, moderátorky, dvě rosničky a jednoho politika.

Borárošová

A to tě uživí.

Marcel

Skromně. Asi budu muset prodat jedno porsche.

Borárošová

Takže herečky a rosničky... a bavíš se tady se mnou?!

Marcel

Potřebuji svého diváka.

Borárošová

Já se ti musím s něčím svěřit. Pracuju tady dýl než Alena...

Marcel

...kdo je Alena?

Borárošová

Ona je první uklízečka a já jsem druhá. Ale Kamilek... můj Kamilek, tak mu říkám, si myslí, že teď když se bude kumulovat, tak bych mohla být první uklízečka a mohla bych poklízet v kancelářích, tam je fajnovej prach, potrhaný papíry z kopírky, sáčky z Macdonaldu...

Marcel

Teď už ti rozumím. Ty očekáváš od života změnu.

Borárošová

Přesně tak, velkou změnu. Víš, jak jsem se na to načekala v téhle psí zimě?

Marcel

Změna je důležitá. Já tě změním. Ty v těch kancelářích budeš vypadat jako princezna, co princezna, šéfka! Tornádo... ty budeš moje nejlepší dílo. Celou tě předělám. Baví mě hrát si na Boha.

Borárošová

To je hřích.

Marcel

To je showbussines.

Borárošová

Aha, zeptám se našeho faráře. Nebo Gabčíkové.

Marcel

A začneme hned. Teď z tebe strhnu ty hrůzy, co máš ve tváři. Strhnu tvou tvář. Jak se jmenuješ?

Borárošová

Ema!

Marcel

Já jsem Marcel – Emo. Měla by sis dát i jiné jméno... Emo.

Borárošová

Mně se líbí. Není tak pěkný jako to tvoje... Marcel, to je moc pěkný jméno. Takový jemný, taky ruce máš jemný, výslovnost máš taky jemnou, skoro by si člověk až řekl, že jseš teplej.

Marcel

Jsem.

Borárošová

Já jsem to tušila! Ještě nikdy jsem nikoho teplého naživo neviděla. Ten bratranec od Gabčíkové, co se o něm moc nemluví, tak ten byl taky... teplej. A chudák se musel odstěhovat do Frankfurtu.

Marcel

Dneska jsou všichni teplí. Kdo chce něco znamenat, je aspoň trochu teplej.

Borárošová

Myslíš, že bych měla být taky trošku teplá...

Marcel

No, začneme účesem, pleťovou maskou a co bude dál, se uvidí.

Boráročová

Dobře, jak řekneš Marceli. Tobě já věřím. Proto jsem si tě naladila na tom kanálu. Já jsem tě sledovala už dávno, ale takhle se můžeme i potkávat. Víš, jediná věc co mě trápí... že si Kamilek myslí, že ho vyhodí.

Marcel

To je možný. Z toho cos mi o něm říkala, je to nějaký lúžr.

Boráročová

Ochranář. Ale má v hlavě ten čtverec jedním tahem, chudák. Nevím, jak mu mám pomoci. Co kdybys ho taky zkusil předělat a on by se potom neviděl tak, jak se vidí. Marceli!!! Myslím, že se už něco děje. Takhle komplikovaně jsem ještě nikdy nemluvila.

Marcel

A to je jenom začátek. Emo, až tě dodělám, tak tebe bude pro kanceláře škoda. Ty půjdeš rovnou do záře reflektorů.

Boráročová

Ne, mně by stačila jenom nějaká trvalá, abych naštvála Alenu a aby viděla, že já na ty kanceláře mám!!

Marcel

Zapomeň na kanceláře, zapomeň na Kamila, ty Emo, jsi odted' někdo úplně jiný.

Boráročová

Na Kamilka, nikdy nezapomenu. Jenom nevím jak mu pomoci.

Marcel

Takhle to nepůjde. Musíš zapomenout na to, jaká jsi byla, teď musíš myslet na to, jaká budeš. Jinak s tebou nedokážu nic udělat. Takže si vyber. Krása v kanceláři nebo sklad s Kamilem?!

Boráročová

...Kamilku, promiň.

[Tma. Začne změna.]

[Ve skladě je tma, jen blikají neóny. Najednou zarachotí dveře a dovnitř vpadne Kamil. Je opilý. Nese insitně vyrobené cedulky určené na protest jak je zvykem v Americe. Na cedulkách jsou nápisy: Protestuji! Stávka! Stop zlodějům a pod. Kamil se zapotáčí a cedule se mu rozletí po podlaze.]

Kamil

Borárošová, seš tady? Emo! Slyšíš mě? Já se byl přípr...přípr...příprrravit. Přinesl jsem ti dvě deci... dvě věci... Udělal jsem ti transparent. Když nás chcete testovat – budeme protestovat. My si musíme vážit se. Vážít si se... sebe. Emo ty mně rozumíš... ty seš prostě... moje Ema.

[*Ze tmy vystoupí postava. Je to Archie Bigelgrüber.*]

Archie

Ale, ale. Rozjímající revolucionář.

Kamil

To jste vy? Zapnul jsem televizi...?

Archie

Byla zapnutá. Dovolil jsem si vystoupit. Jak se tak dívám, chytáte zaměstnanecký protest. Horká krev vám proudí v žilách.

Kamil

Udělal jsem transparenty, ale musel jsem u toho vypít flašku ořechovice.

Archie

Přinesl jste to, o co jsem vás požádal.

Kamil

Ano. Tady to je. [*Podá mu nějaké lejstra.*]

Archie

Takže tohle je váš zhruba základní rodokmen. Na první pohled nic zvláštního. Otec z Kladna, matka z Pardubic. Prarodiče taky nic zvláštního... až na vašeho prapradědečka, z otcovy strany.

Kamil

Toho jsem neznal, ztratil se ve válce.

Archie

Takže je to - rodinná záhada. Co o něm víme? Nic. Ale když si bral vaši praprababičku v obci Halenkov, musel předložit nějaké doklady. [*Pozor střih. A už přichází kronikář obce Halenkov Jozef Zaban. Střihem se změnil na Jožku.*]

Jožka

Tož v tém neblahém roce 14 sa tu v našej dedine konalo na dvadsať svadéb. Darmo baby cítili vojnu a drápali sa po chlapoch. A medzi nimi - tu je to zapsané - aj nejaký Jura Tupes, kerý si bral Anežku Raganovú, s ktorou vyženil záhumenku, sklípek a pol kravy. A ten Jura Tupes pred bohom a notárom predložil svoje dokumenty, z ktorých vyplýva, že došiel k nám ze Sedmohradska, kde sa bol roku pána 1877 narodil.

Archie

Byl to tedy Rumun. Musíme tedy do Sedmihradská, které dnes leží na území Rumunska.

Kamil

Rumun, a co...

Archie

Víc nám k tomu poví, kronikář Vlad Konstantin z Rumunské akademie.

Vlad

Prešiel som si staré záznamy o sčítaní ľudu, ktoré dokazujú, že na území Sedmohradská žili rodičia Juraja Tupesa, Maria a Boris. Ako záznamy dokazujú, jednalo sa v tom čase o príslušníkov vyššej vrstvy váženého rodu, veľmi bojovnej rumunskej šľachty.

Archie

A máme to. Vy Kamile, tady dnes stojíte před vaším zásadním životním rozhodnutím, bojovat o svoji práci, tak jak to tu můžeme všichni sledovat, ale proč?! Když ve vašich žilách koluje krev šlechtického rodu, který musel několik desetiletí bojovat za svoje práva.

Kamil

Já jsem šlechtic...?

Archie

To nevíme jistě. Možná jste. Možná máte někde panství, zámek a práva. Každopádně, vaše krev je ušlechtilá, jste předkem starého rodu. Víc v další části našeho pořadu - Kořeň, co má kořeny. [*Zmizí.*]

Kamil

Já jsem šlechtic. Slyšíš Jánský, ty mě nebudeš krmit žvýkačkama, ty mně budeš ruce líbat. Děkuji Archie... jdu s vámi do dalšího dílu. Jste tam Archie?!

Hlas

A už tady máme první tváře našeho konkurzu do hvězdné show – talent v zářích reflektorů.

[*Vejde ženská – vypadá divně.*]

Kamil

No nazdar...

Borárošová

Kamilku, to jsem já!

Kamil

Emo? Ty seš v televizi? Co tam děláš?!

Boráročová

Prožívám změnu, Kamilku.

Kamil

Mám tady pro tebe transparent. Co s náma bude?

Boráročová

Nevím, já chci být první uklízečka Kamilku, ale zjistila jsem, že mám na víc. Promiň, musím na pódium.

Kamil

A co tam budeš dělat?

Boráročová

To je právě to, Kamilku, já se tam rozdám. [*Boráročová předvede perfektně svoje číslo s metlou. Následně propuknou ovace.*] Děkuji, děkuji... chtěla bych jenom říct, že za to, že jsem se přihlásila do této talentové soutěže, může můj stylistu Marcel. To je tak krásný slovo, stylistu. A taky bych ještě chtěla z tohoto místa říct, že je nespravedlivý, že náš noční strážník Kamil, musí znovu na psychotesty. Víte, on nenakreslí čtverec... teda jednou rukou. A proto já jsem tady... a budu první uklízečkou...

[Tma a pauza.]

Druhá půle

[Znělka soutěže „Vstup do světla“. Vejde Radim jako Steven Segal.]

Steven

Hallo. Jsem Steven Segal. Jsem herec akčních filmů a toho času porotce talentové soutěže: „Vstup do světla“ v Čechách. Nechtělo se mi sem, ale Chuck řekl: Jen běž, já jsem byl a mám nový bazén. A to co řekne Chuck, pochopíte, dřív než to Chuck řekne. Líbí se mi u vás. Víte, talent je o tom, jak se díváte na život. Například já: Jsem starý tlustý a dělám hrozně pomalé kung-fu, které neublíží ani medvídkovi panda. Ale přesto mám slevu v našem obchodě s ovocem. Proč? Protože talent je něco mimo vás, lidi ho zacítí, i když jste třeba hnusní. Právě proto podporuju Emu Borárošovou v její cestě. A posílám ji do finálového kola.

[Zjeví se Borárošová, Segal ji chce obejmout a možná i víc, ale ona ho složí, dřív než stihne použít svoje bojové umění. Potom zpívá svou píseň. Potom se rozezní ovace. Kamil chce jít k Emě, ale nejde to, neboť doběhne Marcel a začne ji opravovat a přeličovat. Ema sa nemůže setkat s Kamilem a ani ho nevnímá.]

[Z tmy do světla. Ve skladě stojí inspektor František Slavík. Je unavený a nevyspalý z věčných nočních služeb. Měl by působit jako ze seriálu „Pitaval“. Obhlíží si sklad, místo, kde je deka a za ní televizor ho také zajímá. Z útroh skladu se zjevuje Kamil. Okamžitě zaujme obranný postoj.]

František

Dobrý den. Policie. Předložte mi prosím svoje doklady.

Kamil

Nemyslíte, že by to mělo být naopak. Na to se mám zeptat já. Bezpečnostní služba, předložte doklady. Nebo..., co chcete.

František

Otázky tady budu pokládat já.

Kamil

Vy jste fakt policajt.

František

Proč myslíte?

Kamil

Přesně takhle se to říká v televizi. Otázky tady budu pokládat já.

František

To mně ani neříkejte. My už nevíme, co máme říkat. Lidi už dneska ničím nepřekvapíte, ale to dělají ty seriály. Na každém programu detektivka. Někdy se nám stane, že někoho vyšetřujeme a on to zná líp než my! A odkud? Ze seriálu!

Kamil

Přišel jste si něco vyzvednout? Hned zavolám na expedici. Normálně by tady měli být, ale šli na oběd. Dneska už potřetí.

František

Já nic nekupuji. Vyšetřuji.

Kamil

A je to tady. Já to říkám už dávno, že tady není něco v pořádku.

František

Tak vy o tom něco víte?

Kamil

O tom tady už ví každý. Ale co, my jsme tady malý páni. My jsme pro ně nikdo. To všechno tam nahoře, ti v těch v kancelářích. Říká vám něco jméno Jánský?

František

Právě on mně zavolal.

Kamil

Opravdu? Divný. A můžu se vás na něco zeptat, pane plukovníku?

František

Inspektore...

Kamil

... inspektore. Nenabídnul vám náhodou žvýkačku?

František

Myslím, že chtěl, ale odmítnul jsem. Jsem ve službě.

Kamil

Vidíte, tak on s tím nepřestane, ale to už brzo skončí. On si pane inspektore o nás normálních lidech myslí, že my si nic nemyslíme.

František

Já si ale myslím, dokonce vím, že podle oznámení inženýra Jánského, došlo ve skladu ke krádeži.

Kamil

Tak to bych o tom musel něco vědět. Protože kdyby tady k něčemu takovému došlo, tak já bych to věděl první.

František

Někdo ze skladu odcizil, toustovač a fén.

Kamil

To jedineč, když jsem tady nebyl. Já tady přes den nejsem. Já jsem noční strážník, víte?

František

Krade se většinou v noci.

Kamil

Vidíte a tady se ty seriály pletou. U nás se krade hlavně přes den. Divná kombinace. Toustovač a fén.

František

Mě to taky zaráží.

Kamil

Ale na druhé straně to celkem jasně poukazuje na profil pachatele.

František

Jak to myslíte?

Kamil

Měl hlad a mokré vlasy. Takovýho byste měli hledat.

František

Děkuji vám, za pomoc. Pane Kamile Tepeši, říkám to správně?

Kamil

Ano. A můžu se vás na něco zeptat, pane inspektore? Vy se opravdu zaobíráte takovýma prkotinama, jako je toustovač a fén? Tady v republice se krade, jakoby se zadarmo rozdávalo a tohle je takový nic...

František

Mýlíte se. To není nic. Konkrétně v tomto případě je to trestný čin. Takže v průběhu minulé noci, jste si ničeho zvláštního nevšiml?

Kamil

Ničeho zvláštního, jenom potkanů.

František

Tak dobře, nashledanou. Ale přece... Vy jste prý pane, Tepeš, zorganizoval stávkou, proti vedení podniku?

Kamil

Né, to né. Měl jsem trošku náladičku, ale nemyslel jsem to vážně. My jsme tady tak trošku s Boráročovou...

František

...moment, myslíte Emu Boráročovou, uklízečku. Jak je v té talentové soutěži? Včera jsem se díval, jak o vás mluvila. Velmi vtipné, velmi vtipné. Dobře promyšlené. Všichni jí tu naivku, jak se říká, sežrali. S tou bych si taky rád někdy popovídal.

Kamil

Já taky.

František

Tak... zatím nashledanou.

[Tma. Po tmě se objeví Kamil, listuje v TV programu a potom zapíná televizor, znělka soutěže. Netrpělivě vyhlíží, dokud ji neobjeví]

Kamil

No copak tě nenaladím... aha... Boráročová! Emo!

Boráročová

Kamilku! To je tak zvláštní, jako bych byla tady, ale jsem tam. Teď už konečně všichni lidi, ne jenom ty, vidí, co ve mně je. Že jsem se změnila a Marcel říká, že se změním ještě víc. A vidí to taky Alena a Jánský!

Kamil

Tohle nebudu poslouchat. *[Přepne. Vejde rybář.]* Promiňte, můžu. Kdyby se viděla... tomu se nedá ani smát. Nechá mě tady a půjde poklízet do kanceláří. *[Přepne]* - Emo...

Boráročová

Kamilku, já bych na to nikdy neměla odvahy, to všechno Marcel, se všema mě seznámil. Já jsem to celou dobu v sobě tak nějak cítila, ale on to ve mně realizoval.

Kamil

Byla tady policie. Prý někdo ukradnul, toustovač a fén.

Boráročová

A cos jim řekl Kamilku?

Kamil

Že se tady nikdy nekradlo, ale mám takovej pocit, že to na mě chtějí hodit.

Borárošová

To by Jánský neudělal.

Kamil

Já myslím, že jo, ale já mu to nedovolím. Zhublas.

Borárošová

Jím zdravě. Mám krabičkovou dietu. Kamilku, ty se na mě zlobíš, za to, co jsem řekla, před celým světem? Ale já jsem to myslela jinak. Kamilku nepřepínej...

[V průběhu rozhovoru Kamil vícekrát přepne na rybáře zpět.]

Kamil

Nechalas mě tady...

Borárošová

Ale vždyť já přijdu, uvidíš, něco ti uvařím...

Kamil

Nakoupil jsem si v kantýně.

Borárošová

Už si tam nic nekupuj. Naložila jsem maso. Marcel mně naučil nakládat sójový. Kamilku, vydrž.

Kamil

Nemám co. Mně je dobře. Všichni o mně, díky tobě ví, že jsem chudák. Ale neví, že všechno na světě se dá změnit. Změnit Borárošová! Zázraky se dějí! Z tebe bude talent a první uklízečka a ze mě...

Borárošová

Co bude z tebe...

Kamil

To se bude Jánský ještě divit. *[Přepne znova televizor, ale tentokrát se ozve Archieho znělka a on vbíhá.]*

Archie

A jsme v dalším dílu naší relace, kde pořád společně s panem strážníkem (slyšel jsem o tom čtverci) hledáme kořeny jeho předků. A cesta nás přivedla do Londýna za odborníkem na evropské rody, člena královské akademie, sira Johna.

Sir John

Zdravím vás, Kamile. Studoval jsem pozorně rodokmen rodu Tépeš a váš předek z tohoto rodu skutečně pocházel. Rod má dvě větve. První klidnou neprůbojnou, v tomto případě šlo o drobné šlechtice – nic významného - kteří v duchu dějinných okolností vraždili, mučili a drancovali své poddané, čím se nelišili od jiných evropských šlechtických rodů. Jak my angličtí historici říkáme – krvavá nuda. Ale druhá větev tohoto rodu, je mimořádně zajímavá. Její zakladatel, je totiž Vlad Tepeš. Průměrný voják, který stejně tak jako jeho předci, vraždil, mučil a znásilňoval, podstatné však je, že to dělal jako vampír.

Kamil

Jako upír...?

Sir John

Ano. Takový upír, není v Evropských rodech až tak obvyklý. Žije celá staletí a cucá krev. Sám Vlad Tepeš, založil svůj rod v patnáctém, později v šestnáctém a následně v osmnáctém století. Mezi tím ho vždy zabili, ale on už dávno před tím mrtvý byl a neustálé pokusy ho zabít, ho tedy více méně otravovaly.

Kamil

Ale já jsem nikdy nikoho nevydrancoval ani nezabil...

Sir John

To přijde. V první řadě máte šlechtický původ. To je dobrá správa. Pravda, předkové možná trochu cucali krev, ale každá šlechta má ráda nějaké ty výstřednosti. U nás v Anglii žil jeden lord dlouhodobě s koněm. Manželka mu to tolerovala.

Archie

Tak to byla návštěva v Londýně. Wau, pane Kamile. Slyšeli jsme, že váš předek pocházel z velmi divného prostředí a vy jste po něm možná zdědil schopnosti, o kterých se ve slušné společnosti snad ani nemluví.

Kamil

Dost. Myslel jsem, že je to seriózní pořad, ale to je hrůza. Já přece nejsem upír. To stačilo, už v tom nechci pokračovat.

[Stejně jako Kamila přistihne inspektor ve skladě i Boráročovou.]

František

Paní Ema?

Boráročová

Ano. Dám vám podpis?

František

Ne, děkuji. Policie. Jsem inspektor František Slavík.

Borárošová

Já vím, pane inspektore. Takovej malej zelenej toustovač, komu to může chybět, kdo by to kradl...

František

No kdo...

Borárošová

Kdo? Vy už to víte?!

František

My? Ještě ne.

Borárošová

Ruce bych mu dolámala. Uši odsekala...

František

Jak víte, že byl zelený?

Borárošová

Kamil? Kamil je vždycky zelený, když se pořádně nevyspí a v poslední době nespí skoro vůbec. Změnil se, pane inspektore.

František

Myslel jsem, toustovač, byl zelený... Jenom mě zaujalo, jak to víte...

Borárošová

Já? No, protože... Gabčíková má podobnej. A já jsem jí vždycky říkala, ty máš přesně takovej, jakej máme u nás ve skladě. Na těch krabicích je vždycky takovej obrázek, ale ne vždycky to platí, víte? Někdy je tam namalovanej třeba kávovar a přitom je to fén...

František

Aha. A slyšela jste o tom, že se nedávno ztratily dvě plazmy?

Borárošová

Jako z nemocnice, že toho mají málo...

František

Ne, měl jsem na mysli televizory.

Boráročová

Jako odtud? Ale kdo by to...? Já o ničem nevím, Kamil by taky určitě nic nevzal, víte on to má v očích, on má takový oči, že se jenom podívá a já hned vím. On moc nemluví, on už je takovej, ale já vím. On se jenom tak podívá a já mu hned běžím ohřát ptáčka. Nechcete taky, pane inspektore?

František

Nemůžu. Neurazte se. Už jsem dnes odmítnul žvýkačku. Jsem ve službě.

Boráročová

Se žvýkačkama tady opatrně. Kamilek je na ně poslední dobou nějak vysazenej, jedna mu trošku ublížila.

František

Všiml jsem si.

Boráročová

Málokdy je tak tvrdohlavej, ale s těma žvýkačkama se za'al. Á... co jste to říkal?

František

Že někdo zase kradl. A tentokrát ve větším finančním objemu.

Boráročová

Objemu... no právě. Fén je nic, co? Ale taková plazma. Já ani nevím, kolik to tak stojí. Mně se to nehodí, já bych to ani neodnesla. Já jsem slabá, i když jsem hodně aktivní...

František

Já vás z ničeho neobviňuji.

Boráročová

Ne? Tak to sem ráda, víte, pane inspektore, ženy myslí dopředu. Já už jsem se viděla, jak...

František

Já jsem vás viděl.

Boráročová

Opravdu? Policajti mají u nás ještě čas se dívat na televizi?

František

Jen příležitostně. Mimo službu. Pokud zrovna nějakou nehledají. Nebo dvě.

Boráročová

Chápu. Mluvíte podobně jako můj Kamilek, ale vám nějak víc rozumím.

František

V té televizi vám to moc slušelo. Teď samozřejmě taky.

Boráročová

Ježíšmarja pane inspektore!? Já s tím neumím, já nevím... víte?! Jako tento, Marcel se mně to pokoušel naučit, ale mně to nejde. Nezlobte se, pane inspektore.

František

Já se nezlobím... na co... Já jenom, že jste v tom pořadu působila mimořádně oduševněle. Teď taky.

Boráročová

No... a to je přesně ono. Dá mu strašnou facku Promiňte, pane inspektore, promiňte. Marcel se to ve mně pokoušel odstranit, ale zatím nám to moc nejde. Mně když chlap chce složit... tu nebo tam, teda ten..., jak se tomu říká...

František

Kompliment?

Boráročová

Dá mu ještě jednu Přesně! Tak já se tak vnitřně natlakuju, že vůbec nevím, jak na to mám reagovat. Pane inspektore, mě celý život nikdo nepochválil a najednou... toto. Já už jsem tam v té televizi takhle zmlátila půlku štábu. A oni nic, jenom se smáli...

František

A říkali něco?

Boráročová

Že něco takovýho ještě nikdy neviděli. Pane inspektore, ten úspěch nebo co to je, to je strašná svině.

František

To já nevím.

Boráročová

Představte si, že byste byl třeba Kolombo a každej by vás poznával. Já se tak cítím.

František

A o té plazmě nevíte nic?

Boráročová

Nic.

František

Tak nashledanou, slečno Emo. Ještě otázku... ten zelený toustovač má Gabčíková v kuchyni?

Borárošová

To já nevím, pane inspektore. Ona to pořád mění.

František

Tak vám děkuji. A pozdravujte pana Kamila.

[Sklad]

Borárošová

Kamilku... Kamilku, kde seš? Kamilku!!!!

[Otevře se šuflik a v něm leží Kamil.]

Borárošová

Proboha Kamilku, co tam děláš?

Kamil

Emo... už zase to slunce?

Borárošová

Kamilku ráno bylo zamračený a myslím, že je pořád.

Kamil

Cítím, že už zašlo.

Borárošová

Jak říkáš a proč Kamilku?

Kamil

Protože jsem noční hlídač. Nepracuji přes den, jsem dítě noci. Chápeš, Emo? Je v tom víc, než by se zdálo.

Borárošová

A co v tom je Kamilku?

Kamil

Symbolika. Já Kamil Tepeš, jsem ve svém životě skončil jako noční hlídač. Čtyři roky jsem studoval střední odborné učiliště, obor železničář, vstával jsem každý ráno v pět a den co den se díval, jak vychází slunce. Teď je to jinak. Přes den spím a v noci hlídám. Strážím Emo, víš co?

Boráročová

Podle smlouvy Sklad s aktuálním počtem 4478 položek minus fén, toustovač a dvě plazmy, co si někdo jenom tak vzal?

Kamil

Ne Emo, jsem strážce noci a spravedlnosti. Celý život mně všichni pili krev, ale teď se to změní.

Boráročová

Co se změní?

Kamil

Vysaju je všechny!

Boráročová

Proboha Kamilku, jak to vypadáš?

Kamil

Jako potomek svých předků, následník rodu a nositel tradice. Teď už konečně vím, Emo, kdo jsem.

Boráročová

Vypadáš krásně. Krásně. Přesně takovej oblek jsem ti vždycky chtěla ušít. Přesně takový. Abys byl krásný, až přijde ta chvíle, kdy se vedle mě postavíš, a naše ruce se setkají v nenápadném spojení a už se nikdy nepustí.

Kamil

O čem to mluvíš?

Boráročová

O nás dvou, Kamilku. Zajímalo by mě, která ti ho šila a jestli věděla, že je pro tebe. Já bych to věděla.

Kamil

To je jedno.

Boráročová

Musel být hrozně, drahej.

Kamil

To byl...

Boráročová

A já jsem ti upletla svetr, ale když máš teď tak pěkněj oblek...

Kamil

Zkusím si ho, Emo, aby ti to nebylo líto, ale to bude asi tak všechno co můžu pro ten svět udělat.

Borárošová

Nemusíš si ho zkoušet. Jenom si ho tak přilož.

Kamil

Emo, ty nic nechápeš, ale já už vím, kdo sem. Musíš mě tady nechat. Říkám to pro tvoje dobro. Čeká mě nelehký úkol. Tenhle sklad je moje území. Tady trávím celé noci, tady přes den spím. Jánský to ještě nechápe, ale tady vládnu já! Doted' nám pil krev on, ale teď mu budu pít krev já.

Borárošová

Jak to chceš udělat?

Kamil

Mám na to zuby.

Borárošová

Kamilku!!!

Kamil

Emo, nemůžu za to. Mám to v genech. Přišlo se na to. Je to ve mně. Proto nemůžeme být spolu.

Borárošová

Kamilku, ty seš ta Drákula?

Kamil

Ne. Dal jsem tomu volný průchod, aby Jánský viděl, že se ho nebojím. Nepůjdu na žádný personální pohovor, oted' je tenhle sklad mým domovem. Jestli něco Jánský chce, ať sem za mnou přijde. Ne on mě, ale já jeho vyhodím. A navíc ho vysaju.

Borárošová

Zítra je finále. Když ho vyhraju, pojedu do Las Vegas. Dívala jsem se do mapy světa. Je to kousek od Brazílie. Takhle na čtyři roztáhnuté prsty. Zdeněk by pro nás mohl přijet autem a byli bysme všichni spolu. Jinak se tam nedostanu, Kamilku. Musím vyhrát.

Kamil

Vyhraješ a Zdeněk za tebou přijede. Ale já tam nebudu.

Borárošová

Proč, Kamilku?

Kamil

Protože pro mě už existuje jenom noční svět. Příliš dlouho jsem sloužil v noci a přes den spal nebo jedl. Bojím se a oni se bojí mě.

Borárošová

Kamilku, já jsem pevně rozhodnutá. Vyhraju a pojedu do Brazílie. Zdeněk pro nás přijede. Jedeš se mnou.

Kamil

Emo, já jsem taky pevně rozhodnutý. Jsem poslední svého rodu. A nenechám se z tohoto skladu vyhodit.

Borárošová

Kamilku, ale to je konec.

Kamil

Přesně tak. Konec mezi námi.

Borárošová

Sbohem, Kamilku. Vyhraju a potom půjdu a pokořím Las Vegas a budu o tobě Zdeňkovi vyprávět, jaký by to bylo, kdybysme spolu, všichni tři jedli ptáčky.

Kamil

Krásný. Bylo by to krásný. Ale, mám strach Emo, že bych to nevydržel a začal bych tě časem vysávat. Ty si zasloužíš něco lepšího.

Borárošová

Nezasloužím Kamilku, protože jsem hříšník. Mám tě - mám ráda a neumím ti pomoci.

Kamil

To je v pořádku. A teď už běž, než vyjde slunce.

[*Vběhne Archie.*]

Archie

Hallo. Jsem Archie Bígelgrüber a tohle je moje show - Kořen co hledá a tak dále. V minulém díle se pán Kamil vylekal toho, co o sobě a své rodině zjistil. Dokonce nás poslal pryč. Ale Archie – konkrétně já, se nevzdávám. Tušil jsem, že pana Kamila nenechá zjištění - kterého jsme dosáhli - chladným, a proto jsme ho dál sledovali a výsledek? Z pana Kamila se stal upír. Obsadil své bývalé pracoviště, kde se zabarikádoval a teď tu přežívá dny, aby v noci vycházel ven a uplatnil svoji nejskrytější přirozenost. Je to tak pane Kamil?

Kamil

Víte, já vlastně nevím o upírech nic, ale najednou jsem si uvědomil, jak moc nás tady všichni vysávají.

Archie

Máte tím na mysli, svého původního zaměstnavatele?

Kamil

Ano. A řekl jsem si, když už mám za předky ty upíry, tak se teď pokusím vysávat já je.

Archie

Jak konkrétně?

Kamil

Nevím. Jsem upírem jen krátce, ale určitě na to přijdu.

Archie

Držte panu Kamilovi palce, objevil díky nám kdo je a rozhodl se tak řešit svoje problémy. A to je dobře! Vidím, že to myslíte vážně. Otázka je, kdo bude další? Kdo z vás je náš Kořen co hledá kořeny. Co vás v životě trápí? Není to náhodou...? Pojd'te to vyřešit. Odhalte, kdo jste a kam patříte. Pan Kamil to dokázal. Vy pane nebo vy paní. Přijd'te do naší show. Stačí předložit svůj rodokmen a poslat SMS a můžete to být právě vy. Neříkejte, že nemáte žádné problémy, které bychom vám nepomohli vyřešit. Jsem Archie Bígelgrüber a čekám, kdo bude další.

[Tma]

[Marcel a Ema]**Boráročová**

Já tam nejdu, já se bojím, mám trému.

Marcel

A to mně říkáš po tom všem a před tím vším?! Ty si můj objev, teď musíš jít a zazářit. A zhasnout. Fuk! Jako svíčka!

Boráročová

Ale vždyť oni vidí, že jsem jenom Ema Boráročová, uklízečka.

Marcel

Samozřejmě, že to vidí. Jenom čekají, kdy se to naplno prozradí. A proč? Protože záříš! Je v tobě něco zvláštního, krásného, i když seš jenom obyčejná uklízečka, která se ohání koštětem...

Borárošová

Proč mně říkáš takový věci?

Marcel

Já jsem tě udělal zajímavou. A proč? Protože seš jenom uklízečka. Krásná uklízečka, to zaujme. Každý čeká, kdy se to zvrhne a ona strčí hlavu do kýblu.

Borárošová

Já jsem nikdy nestrčila hlavu do kýblu.

Marcel

Ale bez mých šminek a nánosů tak vypadáš. A vždycky budeš.

Borárošová

Myslela jsem, že si mě změnil, že zazářím, stoupím do světla reflektorů a pojedu za Zdeňkem do Vegas a do Brazílie.

Marcel

Režisér už dávno ví, kdo pojedou do Vegas. Rozhodlo se to na začátku. Ale ty – ty si byla ten velký sen, který divák potřebuje. Ty si show a to ti musí stačit. A teď už běž – stejně prohraješ.

[Kamil a František – zásadní dialóg]

[Vejde František. Kamil se zjeví jako upír.]

Kamil

Co chceš policajte.

František

Pane Kamile, viděli jsme se ženou v televizi váš příběh. Netušil jsem, že vy jste taky taková hvězda. Asi je to tady nakažlivý. Kdo by to řekl..., potomek upíra? Ale pojal jste to tak sociálně. Pěkné a uvěřitelné. To mám v televizi rád.

Kamil

A v normálním životě?

František

V normálním životě je to jinak. Tam musím i já hledat odpovědi na svoje otázky. Například, kde jste vzal peníze na tenhle nádherný oblek a za co jste si nechal zbrousit zuby.

Kamil

Měl jsem našetřeno.

František

Neměl jste a my to víme, stejně tak jako Boráročová.

Kamil

Ema?

František

Ta nová vizáž ji musela něco stát. Marcel nepracuje zadarmo. Ani pro nové hvězdy. A kostýmy taky něco stojí.

Kamil

Mně to bylo taky divný.

František

A mně to bylo jasné. To je moje prokletí. Někdy mně je hned všechno jasné, ale nevím co s tím. Fén, toustovač, plazmy... člověk by řekl, odporná krádež, ale já se ptám, co za tím je? Pijete, Kamile?

Kamil

Savo a Rum.

František

Dal bych si rum. Víte, jak dlouho už pracuji u policie?

Kamil

Nevím.

František

Dlouho. Dost dlouho na to abych věděl, že žádný zákon neexistuje. Co je to zákon? Nic jenom dohoda. Představte si parlament a v něm sto dvacet salátových hlav. A najednou se ty hlavy rozhodnou, že se může po silnicích jezdit jenom na oslech. A vydají zákon – co je to. Jenom dohoda. Někdo se s někým dohodnul. Někdo moudrý řekl, přestaňte už konečně krást, ale nevysvětlil proč. Víte, mě na zločinu nezajímá kdo nebo co, ale proč...

Kamil

Myslím, že vám rozumím, na zdraví.

František

Na zdraví. Já dobře vím, že Ema ukradla ten toustovač s fénem a ty dvě plazmy. Věděl jsem to už dávno. Ale nic jsem s tím neudělal, protože jsem vám nerozuměl, proč? To je základní otázka.

Kamil

Abych se zase cítil normálně.

František

Viděl ses v zrcadle? Tomuhle říkáš, normálně?

Kamil

Jsem upír, ten se v zrcadle nevidí.

František

Vidí, tohle najednou zní úplně normálně. Nalej, upíre! Vyřešil jsem případ a přitom jsem nevyřešil vůbec nic.

Kamil

Ale budete ho muset vyřešit.

František

Vždyť právě.

Kamil

Chtěl bych vás o něco poprosit...

František

Řekni.

Kamil

Oslovil jsem poštou dvacet osm redakcí, celkem čtyři sta novinářů, aby zítra ráno přišli. Chci udělat interview. Chci všem říct, jak to bylo a jak to je. Proč jsem musel přestat řídit lokomotivu a proč jsem upír. Chci to říct a potom, dělejte, co musíte.

František

Já nevyjednávám.

Kamil

Jenom krátký interview...

František

Tak dobře, počkáme do rána. Nalej, upíre!

Písnička „V deliriu“

[Je ráno. Kamil a František se budí po strašné opici ze Sava a rumu. Evidentně zaspali. První sebou trhne Kamil, František hned po něm.]

Kamil

Ha! Co je? Co se stalo?

František

Pane Kamile...myslím, že jsme vypili víc Sava než rumu.

Kamil

Proboha. Interview. Kolik je hodin?

František

Bude deset...proboha, zmeškal jsem ranní hlášení, vlastně vůbec jsem večer nepřišel domů...

Kamil

Je to problém?

František

Ne. Dělán to často, hodně nočních služeb a tak...

Kamil

Deset!!! Za chvíli jsou tady novináři a já nejsem připravený. Jestli přijdou a já nebudu připravenej, tak to všechno bylo zbytečný.

František

Co jim vlastně chcete říct?

Kamil

Říkal jsem vám to celej večer.

František

No právě. Proto si z toho nic nepamatuju.

Kamil

Řeknu jim pravdu. Zažaluju veřejně Jánskýho. Pomozte mi s tím stolem, tady jsem měl někde chlebičky a víno... bože můj víno...

František

Vypili jsme i víno?

Kamil

Doleju tam džus. Džus jsme nevypili.

František

Opravte mě, jestli se mýlím, ale vy jste s Jánským nikdy nemluvil, vy jste na tom pohovoru nebyl, že?

Kamil

Moc dobře vím, co by mně řekl. A co by bylo potom.

František

Ale nic z toho se nestalo.

Kamil

A už se to ani nestane, já tomu zabráním. Určitě mě chtěl propustit, všechny ty řeči a celková atmosféra... proč by chtěl jinak kumulovat! Borárošová to jasně slyšela.

František

To je pravda, paní Borárošová slyšela Jánského mluvit o tom, že se bude muset kumulovat. Ale pan inženýr, jak mi řekl, myslel kumulovat peníze – investici na rozšíření skladu. Ty pohovory měly být o nových pracovních možnostech. Pan Jánský firmu rozšiřuje a rozhodně se nechystá nikoho vyhodit.

Kamil

Tomu nevěřím. To není možný, to by Jánský naznačil, nebo se aspoň podíval tak, že bych to vyčetl z jeho pohledu.

František

Chtěl o tom s vámi mluvit na tom pohovoru.

Kamil

Ale... já... já jsem tam nešel.

František

Teď se ale situace změnila.

Kamil

Jak?

František

Veřejně jste poškodil dobré jméno firmy, nezákonně jste obýval skladový objekt, ukradl jste dvě plazmy a navíc jste upír.

Kamil

Nejsem...

František

Ještě včera večer jste tvrdil něco jiného.

Kamil

Ale to jsem nevěděl. Proboha. Za chvíli jsou tady novináři. Co jim řeknu?

František

To já nevím. Řekněme pravdu?

Kamil

To nemůžu. A jaká je vlastně pravda. Já za to vlastně nemůžu. To všechno ta televize. Ten Bígelgrúber. Tady, tady stál vedle mě a povídal – máte na víc, máte modrou krev, patří vám zámky a sklady, budete žít věčně...

František

Byl to přece jen zábavný program.

Kamil

To teda nebyl moc zábavnej. Mluvil jsem s ním tak jako tady teď s váma.

František

To přece není možné, že?

Kamil

Co by nebylo? To je nová technologie - 3 DD.

František

Myslel jste 3D.

Kamil

Ne. 3 DD. Atlantída.

František

Atlantída? Tu ještě nikdo neobjevil.

Kamil

Je tady za tou dekou. Ukážu vám to. Uvidíte, jak se tady začnou objevovat lidi. Všechny je znám – přesně tak jako vás. Proč to nefunguje. No tak, vylez...

František

Je to jen obyčejná plazma.

Kamil

To není možné. Chodil sem za mnou. Taky za Borárošovou. Byli jsme v Rumunsku. Na kajaku... Moment, nejste vy taky nějaký program. Z televize?! Jedeš, pryč, já tě vysaju!!!

František

Au... co to děláte? Přestaňte mě kousat.

Kamil

Zkousím, jestli jste živý.

František

Mohl bych vás zatknout za napadení veřejného činitele.

Kamil

To je strašný. Já jsem upír.

František

Vypadá to tak...

[Bušení na bránu.]

Kamil

To jsou oni. Novináři. Co teď?

František

Nevím. Tak jim otevřete.

Kamil

Zbláznil jste se, podívejte, jak vypadám. A co jim řeknu? Běžte, a řekněte, že tady nejsem. Anebo mě zatkněte. Já se přiznávám, zatkněte mně a někam mě zavřete. Jestli mě takhle nafilmují, už mě nikdy nikdo nezaměstná. No tak, co stojíte. To nemáte ani pouta, nebo tak něco? Tady máte moje. Máte aspoň pistoli. Já mám svoji – plynovou.

František

Myslím, že by to nebylo rozumné.

Kamil

Bylo. Mám pistoli a říkám vám, zatkněte mě, ať se vám to líbí nebo ne. Tohle je přepadení.

František

Nedělejte to ještě horší.

Kamil

O mně si nikdo zítra ráno nebude číst v bulváru nějaký nesmysl, to radši shniju v base.

František

Nedělejte to Kamile!

Kamil

Buď mně zatkněte, nebo budu střílet!?

[Ozve se volání z venku. Je to Ema, která vytrvale buší.]

Boráročová

Kamilku, stalo se něco, proč neotvíráš?

Kamil

Ema! To je Ema.

Boráročová

No konečně. Už jsem myslela, že jsi zase usnul.

Kamil

Jak to vypadáš?

Boráročová

Vyhrála jsem Kamilku... já jsem vyhrála.

Kamil

Ty? Opravdu? To je úžasný. Emo, ty pojedíš za Zdeňkem a do Vegas.

Boráročová

Nepojedu, Kamilku.

Kamil

Jak to?

Boráročová

Já nevím. Řekli, že jsem první a všichni tleskali a smáli se a já jsem se klaněla. A potom jsem se ptala, kdy se jede Vegas a oni se už jen smáli... pak mi někdo vysvětlil, že ta soutěž, co jsem vyhrála, vlastně nebyla ta soutěž, teda byla, ale jakási jiná část, pro nejhorší... a já jsem to vyhrála. Říkali mi, že i to je čest a popularita a že jsem slavná, ale jinak už vůbec nic... a nic mi nedali.

Kamil

Ty jsi vyhrála tak, že jsi byla poslední?

Boráročová

Myslím, že by to mohlo být i takhle, Kamilku.

Kamil

Aha...

Boráročová

Nerozumím tomu, celou dobu jsem si myslela, že soutěžím a přitom jsem nesoutěžila. Co tady děláte, Kamilku?

Kamil

To je pan inspektor, Emo.

Boráročová

Já vím.

Kamil

On už to taky ví?

Boráročová

Co ví?

Kamil

Všechno.

Boráročová

A co teď, Kamilku? Jsme zatknutí?

Kamil

Snažil jsem se ho o tom přesvědčit, ale brání se. Zavolal jsem novináře, za chvíli tady budou. A ještě něco, propouštět se nebude. Sklad se rozšiřuje.

Boráročová

Ani nejsem správně nalíčená. Říkal jsi, že sklad se rozšiřuje? Budeme toho tady mít víc. Víc práce. Budeme pro ně důležitější než Alena... Kamilku, když teď rozšíří ten sklad, já můžu být první uklízečka a přitom nemusím do kanceláří a můžu zůstat tady s tebou.

Kamil

To už asi nepůjde. Co myslíte, pane inspektore.

František

To opravdu nevím... těžko říct, myslím, že rozhodnutí bude hlavně na panu inženýrovi Jánském.

Boráročová

Kamilku, řeknu ti pravdu, tohle nezažila ani Gabčíková.

Kamil

Promiň, že jsem s tebou nechtěl do Vega... bylo by nám tam se Zdeňkem dobře... podívej, zase psal. Píše celkem pravidelně. Prý nás viděl v televizi...

František

No. Já vás zatím nechám tak. Musím to všechno ještě zvážit a musím se poradit s naším oblastním psychiatrem Kubíčkem. Takové případy, nemusí nutně někdy před soud. Konec

konců, dnes se krade ve velkém jako by se to zadarmo rozdávalo, koho by trápilo, že nějaký blázen ukradne plazmu, nebo fén...to je nic.

[Bušení na bránu.]

Borárošová

Už jsou tady. Přišli, Kamilku, je jich strašně moc. Přišli za námi, Kamilku...

František

Pošlu je pryč.

Kamil

Ne. Dejte mi chvílku a potom je sem pust'te. Udělám prohlášení.

Borárošová

Ty to dokážeš, Kamilku. Já ti věřím, vždycky jsem ti věřila, i když jsem ti třeba nerozuměla. Ale tobě stačilo jen se tak dívat a mně jen tak povídat a bylo to pěkné... bude to zase takové?

Kamil

Bude, Emo.

[František jde pustit novináře a Kamil zpívá svou píseň.]

Píseň

Konec